

ἤκουσθησαν ποδοκροτήματα ἀπὸ τοῦ θεωρείου, καὶ ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Βουλῆς ἠναγκάσθη νὰ προβῇ εἰς τὸ μέτρον αὐτό. Δὲν ἐξετάζω ἂν τὸ μέτρον ἔπρεπε νὰ ἐπεκταθῇ ἐφ' ὅλων τῶν εὐρισκομένων ἐντὸς αὐτῶν, ἢ ἂν ἦτο εὐχερὲς νὰ ἐξακριβωθῇ ὁ δρᾶστης τοῦ ἀτακτήματος, ἢ, ἂν ἦτον εὐπρεπὲς, ἀφοῦ ἀπαξ διέταξε τὴν ἐκκένωσιν ὁ κ. Πρόεδρος, νὰ στραφῇ πρὸς τὸ θεωρεῖον, πανηγυρικῶς ἐπιτιμῶν τοὺς ἐν αὐτῷ διότι, ὡς ἐγένετο ἡ ἐπιτίμησις, ἀντενακλᾶτο ἐπὶ πάντων ἀδικώτατα· λέγω μόνον ὅτι εἶναι ὀχληροτάτη διὰ τοὺς ἐκεῖ ἐργαζομένους, καὶ κωμικὴ διὰ πάντα, ἡ παρουσία τῶν παρασῆκτων ἐκείνων Κυρίων, οἵτινες, φιλοδοξοῦντες, τόσον ἀνυπομονοῦσι νὰ συμμετάσχῃ τῶν κοινοβουλευτικῶν συζητήσεων, πρὶν ἀκόμη εἰσέλθωσιν εἰς τὸν περιβόλον διὰ τῆς νομίμου ὁδοῦ. Καὶ ἀκούομεν πανηγυρισμούς, ἐπιφωνήματα θαυμασμοῦ, κρίσεις, ἐπικρίσεις, ὕβρεις, ἀκριτομυθίας, καὶ ὅσα δύνασθε νὰ φαντασθῆτε, ἐναλλάξ ὑπὲρ εὐνοουμένων καὶ δυσμενῶν αὐτοῖς. Πολιτικὴ λύσσα, ἡ ὁποία δύναται νὰ διαχύνηται κάλλιστα εἰς τὰς ἐφημερίδας, εἰς τὰ καφενεῖα, εἰς τὰς ἰδιαιτέρας καὶ δημοσίας συνδιαλέξεις, εἰς μονολόγους, εἰς ρεμβασμούς, εἰς ὄνειρα, ὅχι ὅμως καὶ ἐκεῖ, διότι οἱ ἄλλοι ἐργάζονται καὶ ὁ κ. Πρόεδρος δὲν χωρατεύει.

Κουτρούλης.

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΩΝ ΔΙΠΟΔΩΝ.

Ἀγγλῆς τις, ἀποβιάσασα ἐν τῇ κομητείᾳ Χαμσάιρ τῆς Ἀγγλίας, ἐκληροδότησεν εἰς τὴν ἐν Λονδίῳ προστατευτικὴν τῶν ζώων Ἑταιρείαν 150,000 φράγκα, ἑτέρα δὲ 50,000 πρὸς ἱδρυσιν ποτιστηρίων διὰ τὰ ζῶα, καὶ 25,000 εἰς τὸ ἄσυλον τῶν περιφερομένων κυνῶν.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπάρχουσιν ἑταίρειαι προστατευτικαὶ τῶν τετραπόδων, αἵτινες ἐνάγουσιν εἰς τὸ δικαστήριον πάντα τὸν τυραννοῦντα καὶ ἀσπλάχνως πρὸς αὐτὰ φερόμενον παρ' ἡμῖν, ἄρα γε, δὲν ἤξιζε τὸν κόπον πρὸς τῇ ὑφισταμένῃ πληθύνει τῶν συλλόγων, ὧν οἱ πλεῖστοι δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὸν σκοπὸν αὐτῶν, νὰ ἱδρυθῇ καὶ Σύλλογος πρὸς προστασίαν τῶν διπόδων τῆς Ἑλλάδος; Ὁ χωροφύλαξ ὁ καταπιέζων καὶ κακοποιῶν τὸν χωρικόν, ὁ ἀστυνομικὸς κλητὴρ ὁ γρονθοκοπῶν ἐν μέσῃ ὁδῷ τὸν πολίτην καὶ ἀπάγων εἰς αὐτόν, πολλάκις παρανόμως, εἰς τὸ κρατητήριον, ὁ ἀστυνομὸς ὁ κατακρατῶν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας νήστεις εἰς τὰ δυσώδη ὑπόγεια τῆς ἀστυνομίας ὑπόπτους, ἀλλ' ἴσως ἀθώους πολίτας, καὶ συχνάκις κακοποιῶν αὐτοὺς, τὰ μεταβατικὰ τὰ σφάζοντα τοὺς ἀμνοὺς τοῦ ποιμένος καὶ ψήνοντα τὰς ὀρνίθας τοῦ χωρικοῦ, τὰ ὅργανα τῆς ἐξουσίας τὰ καταπατοῦντα ἀσυστόλως τοὺς ἱεροὺς θεσμοὺς τοῦ Συντάγματος, τῆς ἀτομικῆς ἐλευθερίας καὶ τοῦ ἀσύλου τῆς κατοικίας, καὶ ἐν γένει πᾶσα παρανομία καὶ αὐθαιρεσία πρὸς βλάβην τοῦ πολίτου, δὲν ἠδύνατο, ἄρα γε, νὰ εὕρῃ τὸν ἐκδικητὴν καὶ τιμωρὸν ἐν τῇ ἱδρῦσει τοιοῦτου τινὸς Συλλόγου;

Κατὰ τὸ ἀρθρ. 19 τοῦ Συντάγματος οὐδεμία ἀπαίτεται προηγουμένως διοικητικὴ ἀδεία πρὸς καταδίωξιν τοῦ παρανομοῦντος ὑπαλλήλου. Τὴν τιμωρίαν αὐτοῦ δύναται νὰ ἐπιδιώξῃ πᾶς πολίτης, ὅταν ὁ νόμος ἐπιτρέπῃ

τοῦτο, ἐν ἑλλείψει τοῦ παθόντος ἢ ζημιωθέντος, ὅστις εἴτε ἐκ δειλίας εἴτε ἐκ μὴ συναισθησέως τῶν δικαιωμάτων του, δὲν προβαίνει εἰς τὴν ἰδίαν αὐτοῦ ὑπεράσπισιν. Ὁ σύλλογος συγκείμενος ἐκ μελῶν ἀνεπιλήπτου διαγωγῆς, μὴ ὀφειλετῶν τοῦ δημοσίου, μὴ ἐχόντων εἰς τὴν ἐσχίν αὐτῶν καταδικαστικὰς ποινικὰς ἀποφάσεις, μὴ βουλευτῶν ἢ ὑπαλλήλων, πλὴν τῶν δικαστικῶν, (καὶ τοῦτο ἵνα μὴ τὸ Σωματεῖον μετατραπῇ εἰς φατριαστικὸν ὄργανον) θέλει φροντίζει περὶ τῆς συλλογῆς τῶν ἀποδείξεων τῆς ἐνοχῆς τοῦ παρανομοῦντος ὑπαλλήλου καὶ εἴτε διὰ τῶν παθόντων, εἴτε δι' ἐνὸς τῶν μελῶν του, θέλει ἐπιδιώκει τὴν τιμωρίαν τοῦ ἐνόχου. Τοιούτοτρόπως δὲ ὁ μὲν δειλὸς πολίτης θέλει εὐρίσκει πάντοτε πρόθυμον ἄρωγόν καὶ ὑπερασπιστήν, οἱ δὲ ὑπάλληλοι ὅσοι, ἀναλαμβάνοντες λειτουργίαν τινα, φαντάζονται τυχόν ἐν τῷ ἐγῶισμῳ τοῦ ἀξιώματός των, ὅτι τοῖς ἐπιτρέπονται τὰ πάντα, καὶ ἀποβαίνουσιν ἐλεεινοὶ τυραννίσκοι ἐν τῷ κύκλῳ τῆς δικαιοδοσίας των, οὗτοι γινώσκοντες ὅτι πρὸς τῇ Κυβερνητικῇ ἐποπτείᾳ, ἐξ ἧς πολλάκις διαφεύγουσιν ἕνεκα τῆς ὑπερασπίσεως τῆς φατρίας εἰς ἣν ἀνήκουσιν, ὑπάρχει καὶ ἡ ἐπαγνύπνησις Σωματείου σπουδαίου καὶ ἀξιοπρεποῦς, θέλουσι περιστείλει τὴν τελείαν αὐτῶν πρὸς τὰς αὐθαιρεσίας καὶ τὴν παρανομίαν.

Τὴν ἰδέαν λοιπὸν ταύτην τῆς ἱδρύσεως Συλλόγου προστατευτικοῦ τῶν διπόδων τῆς Ἑλλάδος καὶ λογικῶν ὄντων κατὰ τῶν καταπιέσεων καὶ τῆς ἀδικίας τῶν ὀργάνων τῆς ἐξουσίας, ῥίπτομεν εἰς τὸ κοινὸν ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι εὐγενεῖς καὶ φιλοπατρίδες ἄνδρες θέλουσι προθύμως υἱοθετήσῃ αὐτὴν καὶ ἱδρῦσι τὸν τοιοῦτον Σύλλογον ὅστις εὐσυνειδήτως διαχειριζόμενος δύναται νὰ ἐπενέγκῃ μερίστην διόρθωσιν εἰς τὴν ὑπάρχουσαν κακοδιοίκησιν τοῦ τόπου.

Φλόξ.

ΠΡΩΤΟΣ ΑΝΑΚΤΟΡΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ.

ΤΑ ΠΡΟ ΤΟΥ ΧΟΡΟΥ.

Ἐν τέταρτον πρὸ τῆς ἐνάτης ὥρας ἡ ἀνυπομονησία τοῦ προσκεκλημένου πλήθους εἰς τὸν ἀνακτορικὸν χορὸν ἐκορυφώθη. Ὅλοι αἱ κυρίαι ἔχουσι προσαρμόσει καὶ τὴν τελευταίαν καρφίδα ἐπὶ τῆς ἐσθῆτός των, καὶ ὅλοι οἱ κύριοι ἐκάπνισαν καὶ τὰ τελευταῖα τρίμματα τοῦ καπνοῦ των, ἀναμένοντες τὸ ὀρολόγιον νὰ σημάνῃ τὰς ἐννέα ὥρας.

Ἡ κ. Λιζιὲ πρὸ ἡμερῶν ἤδη ἐργάζεται ὅπως καλύψῃ, παρδὼν, ἀποκαλύψῃ, τὰς πλαστικωτέρας ὠμοπλάτας καὶ τοὺς ὡς ἐλεφαντόδοντας τορευτοὺς βραχίονας! Τὸ ὑπ' αὐτὴν θῆλυ προσωπικὸν διπλασιάζεται ὅπως προφθάσῃ τόσον χορευτικὸν κόσμον· ἡ δὲ κ. διευθύντρια ὡς ἀτμομηχανὴ δίδει τὴν κίνησιν εἰς ὅλας τὰς χεῖρας τῶν ἐργατιδῶν τῆς. Καὶ ἰδέτε πλέον τὴν κυανὴν ἐκείνην ἐσθῆτα μετὰ τὰς λευκὰς δαντέλας, καὶ τὴν ροδόχρουν μετὰ τὰς χρυσαλίδας, καὶ τὴν ὑπόλευκον μετὰ τὰς ἀνθοδέσμας πέριξ καὶ τούσας ἄλλας ἐλαφρὰς, βαρεῖας, ποικιλοχρόους, διαφανεῖς, ἰδιορρύθμους, ἀφελεῖς, προωρισμένους νὰ στροβιλισθῶσι, νὰ ῥυτιδωθῶσι, νὰ πέσωσιν ἴσως κατὰ γῆς, νὰ λησμονήσωσι τὴν οὐρανὸν των εἰς κανὲν ἱπποτικὸν τακτοῦν, νὰ ξεσχισθῶσιν ἀκόμη, καὶ νὰ πάθωσι τὰ πάντα